

De jury besluit na het NK van 1949 in Valkenburg dat Sjefke Janssen (rechts) zich Nederlands kampioen mag noemen

en niet de gediskwalificeerde Wim van Est (links).

foto ANP

Einde van een tijdperk

De oudste Limburgse wielerved Sjefke Janssen is woensdag in zijn woonplaats Elsloo op 95-jarige leeftijd overleden. De tweevoudige Nederlandse kampioen op de weg was een man van weinig woorden, maar karakter en doorzettingsvermogen had hij des te meer.

Mocht ooit het ultieme bewijs worden geleverd dat de extreme inspanningen die gepaard gaan met topsport een aanslag vormen op de gezondheid, dan geldt het levensverhaal van Sjefke Janssen als de uitzondering die de regel bevestigt.

De wielerved uit Elsloo fietste in een tijdperk waarin het woord 'ontbering' nog echte betekenis had, maar ondanks de pijn en opofferingen die hij heeft moeten doorstaan om als renner boven het maaiveld uit te komen, lijkt het alsof de tijd geen vat had op hem heeft gehad.

Zelfs als hij de kaap van tachtig jaar ruim is gepasseerd, helpt Janssen nog dagelijks mee in de fietsenzaak die hij na zijn carrière heeft opgericht, en die in 1979 door zijn zoon Jo is overgenomen. Tot op hoge leeftijd kruipt hij in het zadel voor zijn dagelijkse ritje op de Zuid-Limburgse wegen. 'Een karaktermannetje', zo typeert zoon Jo zijn vader, die maandag overleed in Aelserhof, het verpleeghuis in Elsloo waar hij de laatste jaren van zijn leven verbleef. „Mijn vader was iemand van weinig poespas. Het was een rustige man die liever niet op de voorgrond trad”, zegt Jo Janssen, die trots is op de sportieve erelijst die zijn vader achterlaat. Zijn voornaamste successen

In Memoriam Sjefke Janssen

1919-2014

boek de kleine renner kort na de Tweede Wereldoorlog. Zowel in 1947 als 1949 kroont Janssen zich op de Cauberg in Valkenburg tot Nederlands kampioen op de weg. De tweede titel gaat gepaard met veel tumult. Janssen wordt in de sprint gehinderd door Wim van Est, die als eerste over de streep komt. Na protest roept de jury Janssen uit tot kampioen, maar het duurt nog weken voordat alle procedures zijn afgerond en de Elslooper als kampioen kan worden gehuldigd. „Het is nooit leuk om op die manier te winnen, maar ik had recht op de titel”, verklaarde Janssen achteraf.

In 1947 beleefde Sjefke Janssen zijn topjaar. Behalve de Nederlandse titel, wint hij ook brons op het WK in Reims, waar Janssen zich in een loodzware finale - slechts zeven renners halen de finish - volledig wegcijfert voor landgenoot Theo Middelkamp, die de regenboogtrui pakt. Als dank voor bewezen diensten ontvangt Janssen een premie van 2000 gulden. Veel geld

in een periode dat het gemiddelde weekloon 50 gulden bedraagt.

Op 27-jarige leeftijd debuteert Janssen in 1947 in de Tour de France. Na acht dagen is hij nog de enige landgenoot in koers. Zonder steun en begeleiding knokt Janssen zich over de Alpen en de Pyreneeën om in het algemeen klassement uiteindelijk als 32ste te eindigen in een Tour die wordt gewonnen door de Fransman Jean Robic. Janssen start daarna nog drie keer in de Tour, maar alleen in 1948 (36ste) haalt hij de eindstreep.

In 1954 beëindigt Janssen zijn carrière in de wetenschap dat hij er meer uit had kunnen halen als de Tweede Wereldoorlog geen roet in het eten had gegooid. Om te voorkomen dat hij tijdens de bezetting in Duitsland moet gaan werken, werkt hij twee jaar ondergronds bij staatsmijn Maurits. Een zware periode, waarin van fietsen geen sprake is. Later zal Janssen bezweren dat afzien op de fiets nog altijd beter is dan ondergronds werken in de mijn. „Als ik het in de koers moeilijk had, dacht ik daar altijd aan terug.”

Na zijn actieve loopbaan als renner verdient de Limburger ook zijn sporen als ploegleider. Onder meer bij Lokomotief, Ovis en Mars-Flandria trekt hij mede aan de touwtjes. Als hij niet op pad is met zijn renners, zit Janssen als trouwe

supporter op de tribunes bij Fortuna '54 en later Fortuna Sittard. Voor de huidige generatie wielervolgers is het tijdperk waarin Sjef Janssen koerste nauwelijks te bevatten. In zekere zin waren Janssen en zijn collega's acteurs in een stomme film. Het flitsende, fluorescerende wielrennen met zijn hippe kleurrijke en technologische snufjes moest nog worden uitgedroogd. Het begrip 'broodrenner' dekte een andere lading. Het hoogste bedrag dat Janssen overhield aan zijn vier optredens in de Tour de France is vierhonderd gulden.

Van volgauto's met reservefietsen en -materiaal is er in de naoorlogse jaren nog geen sprake, laat staan van personeel dat dag en nacht klaar staat om renners te pampieren. Janssen moet zichzelf over de cols sleuren met een reser-

veband om zijn nek. Reparaties dienen onderweg zelf te worden uitgevoerd. Het levert meer dan voldoende stof op voor sterke verhalen en anekdotes, maar aan borstklapperij heeft de bescheiden Janssen zich nooit schuldig gemaakt. „Ik ben nooit trots geweest op mezelf. Vond het eigenlijk heel normaal wat ik heb gedaan”, zei Janssen in 2010 in deze krant.

Sjefke Janssen laat drie zonen achter: Jo, Hai en Sjef. Laatstgenoemde is getrouwd met dressuurkampioene Anky van Grunsven en is bekend als voormalig bondscoach van de Nederlandse dressuurploeg. De moeder van het gezin, Mia, overleed eerder dit jaar.

Met Janssen verliest Limburg dit jaar al zijn tweede Tourheld. In juli overleed de eveneens in Elsloo woonachtig Jan Nolten op 84-jarige leeftijd. In tegenstelling tot Nolten heeft Janssen geen Tourtappes gewonnen, maar door te sterven in de leeftijd van 95 jaar heeft de kleine wielerved zijn eigen zege geboekt. Hij was tot woensdag de oudste nog in leven zijnde Nederlandse Tourrenner.

De begrafenis van Sjefke Janssen is volgende week vrijdag om 11.00 uur in de Sint Augustinuskerk in Elsloo.

“ Het was een rustige man die liever niet op de voorgrond trad.

Zoon Jo Janssen

PATRICK DELAIT